

Sochárstvo 05 - Sochárstvo antického Grécka :)

Typické znaky

V rámci sochárstva tohto obdobia rozlišujeme viacero štýlov, zjednodušene ich možno zasadiť do rámca troch období: archaické obdobie (8. – 6. stor. p.n.l.), klasické obdobie (5. – 4. stor. p.n.l.), helenistické obdobie (1. stor. p.n.l. – 3. stor. n.l.).

V archaickom období bol najčastejším námetom nahý atlét (tzv. kúros), sochári čerpali inšpiráciu z diel egyptského sochárstva, prevzali niekoľko prvkov: statickosť, symetrickosť, výstavbu prostredníctvom horizontál a vertikál, anatomickú nedokonalosť.

V klasickom období boli postavy často stvárňované v tzv. kontraposte (ťažisko sôch nebolo rozdelené na obe nohy ako dovtedy, spočívalo len na jednej nohe), boky postavy sa preto dostali do rozdielnej výšky, narušila sa celková symetria.

Typický pre klasické obdobie je realizmus spojený s idealizáciou (postavy boli zobrazované verne, podľa skutočnosti, no vždy predstavovali predlohu mladí ľudia s dokonalou figúrou alebo ušľachtilé mytologické postavy).

Sochy v klasickom období zodpovedali gréckemu ideálu tzv. kalokagatie (jednote telesnej a duševnej krásy).

V helenistickom období si sochy zachovali anatomickú dokonalosť, rozšírila sa však škála námetov – sochári nezobrazovali len mladých ľudí, ale aj starcov, ba neraz sa objavili aj námety drastického úmrtia a samovraždy; pretrvali mytologické námety – zobrazované však boli aj scény plné násillia alebo výjavy s erotickým podtextom.